

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E
privind admiterea recursului

în cauza civilă

Valentin Dediu împotriva lui Dmitrii Chirica și Dinu Chirica
(declararea nulității contractelor de donație)

împotriva deciziei din 6 iunie 2024 a Curții de Apel Bălți

(Dosarul nr. 2ra-1059/24
NR. PIGD 2-23021930-01-2ra-19092024)

Aplicarea greșită a normelor privind simulația contractelor. Simulația constituie o instituție juridică distinctă de nulitatea absolută. Constatarea simulației nu este sancționată cu nulitatea contractului.

Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. E. Pșenița)
Curtea de Apel Bălți (jud. A. Garbuz, I. Grosu, D. Corolevschi)

21 octombrie 2026
Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Vasile Martin,
în interesele lui Dmitrii Chirica și Dinu Chirica,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 februarie 2023, avocatul Carolina Carandiuc, în interesele lui Valentin Dediu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dmitrii Chirica și Dinu Chirica, solicitând declararea nulității contractelor de donație nr. 1-386 și nr. 1-387 din 20 mai 2022, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. Reclamantul a indicat că între el și Dmitrii Chirica au existat raporturi juridice de împrumut, în baza cărora ultimul a primit suma totală de 87 000 dolari SUA, inclusiv 57 000 dolari SUA conform recipisei din 12 iunie 2008 și 30 000 dolari SUA conform recipisei din 19 martie 2013.

3. Reclamantul a susținut că, deși a solicitat restituirea sumelor împrumutate, Dmitrii Chirica nu și-a executat obligațiile asumate. Din acest motiv, la 10 decembrie 2021, Valentin Dediu a depus cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei, a dobânzii contractuale și a dobânzii de întârziere.

4. A menționat că, în timpul examinării litigiului privind încasarea datoriei, la 20 mai 2022, Dmitrii Chirica a încheiat cu fiul său, Dinu Chirica, două contracte de donație, prin care i-a transmis cu titlu gratuit două bunuri imobile situate în orașul *****, raionul Edineț.

5. Potrivit contractului de donație nr. 1-386 din 20 mai 2022, Dmitrii Chirica a donat lui Dinu Chirica bunul imobil situat în raionul Edineț, orașul *****, str. *****, *****, constituit din 53% din terenul pentru construcții cu suprafața de ***** ha, cu nr. cadastral *****, și construcțiile aferente acestuia.

6. Prin contractul de donație nr. 1-387 din 20 mai 2022, Dmitrii Chirica a donat lui Dinu Chirica construcția comercială pentru prestarea serviciilor, cu suprafața de ***** m², cu nr. cadastral *****, situată în raionul *****, orașul *****, str. *****, *****.

7. Reclamantul a afirmat că aceste contracte au fost încheiate fără intenția reală de a transmite dreptul de proprietate asupra bunurilor, scopul urmărit fiind scoaterea lor din patrimoniul debitorului pentru a împiedica executarea eventualei hotărâri judecătorești de încasare a datoriei.

8. A susținut că înstrăinarea bunurilor către fiul debitorului, după pornirea procesului privind încasarea datoriei, demonstrează caracterul simulat al contractelor și intenția de a prejudicia interesele creditorului.

9. În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 328 și art. 1089 din Codul civil, considerând că simulația absolută constituie temei pentru declararea nulității contractelor de donație.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 4 mai 2023 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Valentin Dediu împotriva lui Dmitrii Chirica și Dinu Chirica privind declararea nulității contractelor de donație. Totodată, s-a dispus anularea măsurilor de asigurare a acțiunii, aplicate prin încheierea din 13 februarie 2023, sub forma interdicției de înstrăinare a bunurilor imobile care au constituit obiectul contractelor contestate, precum și a notării acțiunii în Registrul bunurilor imobile.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 6 iunie 2023, avocata Carolina Carandiuc, în interesele lui Valentin Dediu, a declarat apel împotriva hotărârii din 4 mai 2023 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 6 iunie 2024, Curtea de Apel Bălți a admis apelul declarat de Valentin Dediu, a casat hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central, din 4 mai 2023 și a emis o nouă hotărâre, prin care a admis acțiunea. S-a declarat nul contractul de donație nr. 1-386 din 20 mai 2022, încheiat între Dmitrii Chirica și Dinu Chirica, privind bunul imobil situat în orașul Cupcini, str. *****, constituit din 53% din terenul pentru construcții cu suprafața de ***** ha, cu nr. cadastral *****, împreună cu construcțiile aferente. De asemenea, s-a declarat nul contractul de donație nr. 1-387 din 20 mai 2022, încheiat între aceleași părți, privind construcția comercială pentru prestarea serviciilor, cu suprafața de ***** m², cu nr. cadastral *****, situată în orașul *****, str. *****, *****.

13. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că între Valentin Dediu și Dmitrii Chirica au existat raporturi juridice de împrumut, iar la 10 decembrie 2021 creditorul a depus cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei.

14. Instanța de apel a constatat că, ulterior pornirii acestui proces, dar înainte de pronunțarea hotărârii de încasare a datoriei, Dmitrii Chirica a donat fiului său cele două bunuri imobile.

15. A mai reținut că prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 22 iunie 2022 fusese admisă integral acțiunea privind încasarea datoriei, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 2 noiembrie 2023 această hotărâre a fost casată, fiind emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii. Prin ultima decizie, de la Dmitrii Chirica în beneficiul lui Valentin Dediu au fost încasate 57 000 dolari SUA cu titlu de datorie, 10 260 dolari SUA cu titlu de dobândă contractuală, 6 718,50 dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere și 25 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

16. Instanța de apel a considerat că încheierea contractelor de donație după pornirea procesului privind încasarea datoriei, caracterul gratuit al acestora și relațiile de familie dintre donator și donatar confirmă intenția de a împiedica urmărirea bunurilor de către creditor.

17. În acest sens, instanța de apel a apreciat că părțile nu au avut intenția de a produce efectele juridice specifice donației, ci au urmărit doar crearea unei aparențe de înstrăinare a bunurilor.

18. Prin urmare, instanța de apel a calificat contractele drept acte juridice simulate și, în temeiul art. 308, art. 328 și art. 1089 din Codul civil, a concluzionat că acestea sunt lovite de nulitate absolută.

19. Referitor la susținerile pârâților privind necesitatea administrării bunurilor de către fiul donatorului, instanța de apel le-a considerat insuficiente pentru a justifica încheierea donațiilor în împrejurările constatate.

20. De asemenea, a apreciat că lipsa unor interdicții de înstrăinare la momentul încheierii contractelor nu exclude posibilitatea constatării caracterului lor simulat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 17 septembrie 2024, avocatul Vasile Martin, în interesele lui Dmitrii Chirica și Dinu Chirica, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 6 iunie 2024, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii Judecătoriei Edineț, sediul Central, din 4 mai 2023.

22. În motivarea recursului, recurenții au invocat aplicarea greșită a normelor de drept material și încălcarea prevederilor procedurale referitoare la compunerea completului de judecată.

23. Sub aspect procedural, recurenții au susținut că judecătoria Adriana Garbuz și Iulia Grosu au participat anterior la examinarea litigiului dintre Valentin Dediu și Dmitrii Chirica privind încasarea datoriei, soluționat prin decizia Curții de Apel Bălți din 2 noiembrie 2023.

24. Au considerat că, întrucât prezenta cauză privind nulitatea contractelor de donație rezultă din raporturile juridice examinate în litigiul anterior, judecătoria respectivi nu puteau participa la examinarea acesteia.

25. Recurenții au menționat că reprezentantul lor a formulat cerere de recuzare în temeiul art. 50 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, însă judecătorii Adriana Garbuz și Iulia Grosu au continuat examinarea cauzei.

26. În consecință, au invocat incidența art. 432 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii.

27. În privința fondului litigiului, recurenții au susținut că donațiile au fost încheiate între tată și fiu, în scopul administrării și întreținerii bunurilor, întrucât Dmitrii Chirica locuia și muncea în Regatul Belgiei.

28. Au invocat că la momentul încheierii contractelor, respectiv 20 mai 2022, nu existau interdicții de înstrăinare a bunurilor, iar hotărârea privind încasarea datoriei a fost pronunțată ulterior, la 22 iunie 2022.

29. Recurenții au contestat concluzia instanței de apel referitoare la caracterul simulat al donațiilor, susținând că simpla existență a unor obligații față de un creditor nu împiedică debitorul să dispună de bunurile sale.

30. Au mai invocat că prevederile art. 775 și art. 858 din Codul civil nu pot fi aplicate direct raporturilor dintre donator și donatar, întrucât aceștia nu aveau unul față de altul calitatea de creditor și debitor.

31. În drept, recurenții au făcut trimitere la art. 432 alin. (1) lit. e) și f) din Codul de procedură civilă.

32. La 29 noiembrie 2024, avocata Carolina Carandiuc, în interesele lui Valentin Dediu, a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil și încasarea solidară de la Dmitrii Chirica și Dinu Chirica a cheltuielilor de asistență juridică în instanța de recurs, în mărime de 3 000 lei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

34. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

35. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

36. Articolul 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

(2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.”

37. Articolul 50 alin. (1) lit. d) și e) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecătorul care judecă cauza urmează a fi recuzat dacă:

d) și-a expus opinia asupra cauzei care se judecă;

e) are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui.”

38. Articolul 308 din Codul civil:

„Act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.”

39. Articolul 328 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces.”

40. Articolul 1089 din Codul civil:

„(1) Simulația unui contract poate fi absolută sau relativă.

(2) Simulația este absolută atunci când părțile încheie contractul fără intenția de a produce efecte juridice.

(3) Simulația este relativă atunci când părțile încheie contractul cu intenția ca el aparent să producă efecte juridice diferite de efectele dorite cu adevărat de către părți (contract secret).”

41. Articolul 1090 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Contractul simulat nu produce efecte între părți.”

42. Articolul 1091 din Codul civil:

„(1) Contractul secret nu poate fi invocat de părți, de către succesorii lor universali, cu titlu universal sau cu titlu particular și nici de către creditorii înstrăinătorului aparent împotriva terților care, întemeindu-se cu bună-credință pe contractul aparent, au dobândit drepturi de la dobânditorul aparent.

(2) Terții pot invoca împotriva părților existența contractului secret dacă acesta le vatămă drepturile.”

43. Articolul 1198 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Prin contract de donație, o parte (donator) se obligă să mărească din contul patrimoniului său, cu titlu gratuit, patrimoniul celeilalte părți (donatar).”

44. Articolul 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept:

c) să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

45. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 6 iunie 2024, iar copia integrală a deciziei a fost expediată participanților la proces la 24 iulie 2024. În aceste condiții, recursul declarat la 17 septembrie 2024 a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

46. Potrivit art. 444 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată a examinat recursul în lipsa participanților la proces, constatând că motivele invocate pot fi soluționate în baza materialelor dosarului, fără a fi necesară audierea acestora.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 (încheierile nr. [2ra-301/24](#), § 28, [2ra-278/25](#), § 22, [2ra-813/25](#), § 25).

48. Deși recurenții au invocat art. 432 alin. (1) lit. e) și f) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată reține că argumentele referitoare la aplicarea greșită a normelor privind simulația contractelor ridică o problemă de drept care urmează a fi examinată prin prisma art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, având în vedere jurisprudența Curții Supreme de Justiție în această materie.

49. Completul de judecată reține că instanța de recurs este în drept să recalifice temeiul recursului dacă argumentele formulate justifică aplicarea unui alt temei prevăzut de lege (deciziile nr. [2ra-188/25](#), §57, [2ra-40/24](#), §39).

50. În prezenta cauză, problema principală constă în stabilirea efectelor juridice ale contractelor de donație considerate simulate de instanța de apel și în verificarea corectitudinii aplicării normelor de drept material privind simulația și nulitatea actului juridic.

51. Curtea Supremă de Justiție constată că instanța de apel a declarat nulitatea absolută a celor două contracte de donație din 20 mai 2022, reținând că acestea au fost încheiate fără intenția de a produce efecte juridice, în scopul împiedicării creditorului Dediu Valentin să urmărească bunurile debitorului Chirica Dmitrii.

52. Totuși, Completul de judecată observă că instanța de apel nu a făcut distincția necesară între constatarea caracterului simulat al contractelor și declararea nulității absolute a acestora.

53. În acest sens, instanța de apel a considerat că lipsa intenției reale de a produce efecte juridice constituie, prin ea însăși, un temei pentru declararea nulității absolute a contractelor de donație, făcând trimitere la art. 308, art. 328 și art. 1089 din Codul civil.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că această abordare nu corespunde regimului juridic al simulației, reglementat de art. 1089–1091 din Codul civil, în redacția în vigoare după 1 martie 2019. Potrivit art. 1089 alin. (2) din Codul civil, simulația este absolută atunci când părțile încheie contractul fără intenția de a produce efecte juridice. Totodată, art. 1090 alin. (1) din același cod prevede că un contract simulat nu produce efecte între părți. Prin urmare, constatarea simulației nu atrage, prin ea însăși, nulitatea absolută a contractului.

55. Distincția dintre „contract care nu produce efecte” și „contract nul” are consecințe practice.

- i. Nulitatea este o sancțiune aplicată actului pe care părțile l-au dorit în mod real, dar l-au încheiat cu încălcarea legii. Ea presupune un act care a existat ca act dorit și produce efecte specifice (desființare retroactivă, restituirea prestațiilor).
- ii. Simulația nu presupune un act dorit de părți. Părțile creează doar aparența unui act pentru a masca absența sau natura reală a raporturilor dintre ele. Acestei aparențe legea îi refuză efectele între părți (art. 1090), iar terților le recunoaște posibilitatea de a se prevala de realitate (art. 1091 alin. (2)).
- iii. Din acest motiv, simulația nu se sancționează prin nulitate, iar efectele art. 1090 nu trebuie confundate cu cele ale nulității. Prima cale nu implică restituiri reciproce în sensul nulității, ci stabilește că actul aparent nu a modificat raporturile reale dintre părți.

56. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a reținut că, în urma modificărilor Codului civil intrate în vigoare la 1 martie 2019, simulația nu mai este sancționată cu nulitatea absolută (a se vedea decizia nr. [2ra-874/23](#), §73).

57. Această abordare a fost dezvoltată în decizia Curții Supreme de Justiție nr. [2ra-956/24](#), în care s-a subliniat că simulația constituie o instituție juridică distinctă de nulitatea absolută. În cauza menționată, instanțele inferioare au declarat nulitatea absolută a unui contract de donație încheiat între tată și fiică, considerând că donația era simulată, fiind încheiată după pornirea unui litigiu privind partajarea unui bun imobil.

58. Curtea Supremă de Justiție a constatat că instanța de apel a aplicat greșit normele de drept material, deoarece a considerat nulitatea absolută drept consecință directă a simulației, fără a examina regimul juridic distinct al acesteia. Prin urmare, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul, a casat decizia instanței

de apel și a trimis cauza spre rejudecare pentru examinarea naturii contractului contestat și a efectelor juridice ale simulației.

59. Prin urmare, instanța de apel a interpretat greșit normele de drept material și a aplicat sancțiunea nulității absolute unui contract de donație pretins simulat. Soluția sa este contrară jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, inclusiv deciziilor nr. [2ra-874/23](#) și nr. [2ra-956/24](#). Intervenția instanței de recurs este necesară pentru asigurarea aplicării uniforme a art. 1089 – 1091 din Codul civil.

60. Completul de judecată subliniază că instanța de recurs verifică legalitatea deciziei contestate, fără a reexamina probele sau a stabili noi circumstanțe de fapt. În prezenta cauză, eroarea constatată privește interpretarea normelor referitoare la efectele simulației și aplicarea nulității absolute, iar nu aprecierea probelor.

61. În ceea ce privește argumentul recurențelor privind constituirea completului de judecată, Completul de judecată reține că participarea anterioară a judecătorilor Adriana Garbuz și Iulia Grosu la examinarea litigiului privind încasarea datoriei nu constituie, constituie o circumstanță de incompatibilitate la examinarea prezentei cauze.

62. Potrivit art. 50 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, judecătorul urmează a fi recuzat dacă și-a expus opinia asupra cauzei care se judecă. Aplicarea acestei norme presupune existența unor împrejurări concrete din care rezultă că judecătorul și-a exprimat anticipat poziția asupra chestiunilor care urmează să fie soluționate în cauza respectivă.

63. Litigiul anterior privea încasarea datoriei, a dobânzii contractuale și a dobânzii de întârziere, iar prezenta cauză privește contractele de donație. Între ele există o legătură de fapt, dar obiectele și temeiurile juridice sunt diferite. Soluționarea litigiului privind existența și întinderea datoriei nu echivalează cu exprimarea anticipată a opiniei asupra caracterului simulat al donațiilor.

64. Din recurs nu rezultă că judecătorii vizați ar fi exprimat anterior o opinie concretă asupra valabilității contractelor de donație sau că ar exista alte împrejurări obiective care să pună la îndoială imparțialitatea lor, în sensul art. 50 alin. (1) lit. e). Cererea de recuzare a fost examinată de un alt complet al Curții de Apel Bălți și respinsă ca neîntemeiată, reținându-se diferența dintre obiectele celor două litigii.

65. Simpla nemulțumire a recurenților față de participarea acelorași judecători la examinarea unor cauze între părți comune nu demonstrează că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii. Argumentul privind art. 50 alin. (1) lit. d) și art. 432 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă este neîntemeiat. Această concluzie nu înlătură însă eroarea de drept material constatată.

66. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să examineze distinct dacă donațiile contestate au fost încheiate fără intenția de a produce efecte juridice sau dacă acestea au urmărit o transmitere reală a dreptului de proprietate asupra bunurilor.

67. În funcție de concluziile rezultate din examinarea circumstanțelor cauzei, instanța va stabili regimul juridic aplicabil și efectele pe care legea le recunoaște în raport cu părțile contractante și cu terții.

68. În acest sens, urmează a fi examinate argumentele părților în raport cu normele juridice aplicabile, fără a se confunda caracterul simulat al unui act juridic cu eventuala înstrăinare frauduloasă a bunurilor în prejudiciul creditorului.

69. În consecință, eroarea de drept constatată justifică admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel. Întrucât soluționarea cauzei impune examinarea naturii juridice a contractelor de donație și a efectelor acestora în raport cu părțile și terții, iar aceste aspecte nu pot fi soluționate de instanța de recurs fără o nouă examinare a circumstanțelor cauzei, Completul de judecată consideră necesară trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

70. Referitor la solicitarea intimatului Valentin Dediu privind încasarea solidară de la recurenți a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 000 lei, Completul de judecată reține că recursul urmează a fi admis, iar cauza nu este soluționată definitiv pe fond.

71. În aceste împrejurări, nu există temei pentru obligarea recurenților, prin prezenta decizie, la compensarea cheltuielilor solicitate de intimat, urmând ca repartizarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente examinării cauzei în recurs, să fie soluționată în condițiile legii, în funcție de rezultatul final al procesului.

72. Din considerentele expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Dmitrii Chirica și Dinu Chirica urmează a fi admis, decizia din 6 iunie 2024 a Curții de Apel Bălți casată integral, iar cauza trimisă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

73. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a), art. 442 și art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de avocatul Vasile Martin, în interesele lui Dmitrii Chirica și Dinu Chirica.

Casează integral decizia din 6 iunie 2024 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Dediu împotriva lui Dmitrii

Chirica și Dinu Chirica privind declararea nulității contractelor de donație, și trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Nord, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat